

OTO i O TO

OJCZYSTY – DODAJ
DO ULUBIONYCH

Wskazujące OTO piszemy łącznie – jako jeden wyraz. Takie OTO może być zaimkiem, może być też partykułą. Wskazuje na coś lub odsyła do czegoś, lub wzmacnia określony fragment wypowiedzi. Często występuje na początku zdania, ale równie dobrze może być gdzieś w środku, np. w połączeniach TAKI OTO, TA OTO, TEN OTO i innych.

Oto jest dzień, który dał nam Pan!

Oto moja żona Krystyna – ale: O to moja żona, Krystyna, prosiła już dawno temu.

Wczoraj w godzinach wieczornych znalazłam takiego oto szczeniaczka... (nie: „takiego o to szczeniaczka”).

Przed chwilą dostaliśmy taką oto recenzję... (nie: „taką o to recenzję”).

Rozdzielnie zapiszemy O TO wtedy, kiedy jest to wyrażenie przyimkowe – połączenie przyimka O i zaimka TO, niemal zawsze łączące się z czasownikiem wymagającym dopełnienia odpowiadającego na pytanie: o co? A więc: o to walczyliśmy, o to prosisz, o to chodzi w tym wszystkim, chodzi o to, że..., spytaj ją o to. Rozdzielnie zapiszemy też połączenie O TO, gdy O jest wykrzyknikiem. Ale wtedy musimy pomiędzy O a TO wstawić przecinek (ewentualnie wykrzyknik), a To jest zwykle powtórzone. Połączenia O, TO, TO! używamy wtedy, gdy komuś uda się wyrazić naszą myśl: Czego szukasz? – Takiego tego, co to się dodaje do kawy... – Chodzi ci o kardamon? – O, to, to!